

Скарбничка

ЗА ЩО МЕНЕ
ЛОПУХОМ
ПРОЗВАЛИ

ЯДОВИТЫЕ ЗМЕИ 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

МАШЕНЬКИНЫ
«ДВЕ ЛЕПТЫ» 7

АРБУЗНЫЙ ТОРТ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

МЕРТВЕ МОРЕ 11

Якось мама принесла два величезних кавуни. Один вона відразу ж розрізала, а другий сховала в комору.

«Як він може вирости отакий великий? – з подивом думав я. – Такого навіть Андрійко Джміль не виростить». І раптом у моїй голові промайнула думка: «А якщо прив'язати його хвостиком до рослини в садку і сказати хлопцям, що сам виростив?»

Я взяв свого велетня на руки й вибів у садок. Біля самого тину ріс зелений куш якогось бур'яну. Листя в нього було таке велике, що під ним мені й самому можна було б від дощу заховатися... Я обережно поклав кавуна на землю, дістав з кишені зелену ниточку і прив'язав кавунячий хвостик до стебла так, ніби й справді він тут росте. І побіг до школи.

Біля турніка я зустрів хлопців з нашого класу. Вони обступили Андрійка, який щось їм розповідав про болгарський перець.

– Дрібниці все це, – перебив я, – краще ходімо зі мною, побачите, якого я велетенського кавуна виростив.

Через хвилину ми були вже в садку.

– Ой, який же він великий! – вигукнула Оленка. – І це ти сам виростив?

– Сам, звичайно.

Хлопці обступили кавун з усіх боків і спантеличено мовчали. Кавун справив на них неабияке враження. Раптом біля нас з'явилася десятикласниця Галя.

– Подивися, якого Яшко кавуна виростив! – вигукнула Оленка.

Я відчув, що серце моє ніби хтось смикає за ниточку.

– Хіба ж на лопухах кавуни ростуть? – усміхнулася Галя.

Вона відірвала стебло, за яке тримався хвостик, і показала всім, як він був прикріплений. Усі залилися сміхом. Відтоді мене прозивають Лопухом.

Панас Висікан

Букет

Всім дівчаткам, я це знаю,
До вподоби дуже квіти.
Вони лагідні й пахучі,
Ароматні та тендітні.
Ось кульбаба, наче сонце,
Хризантема і нарцис,
Мальва загляда в віконце,
Там троянда, тут ірис.
І латаття, і підсніжник,
Конюшина і жасмин,
Матіоли запах ніжний,
Ось волошка, ось люпин.
Гладіолуси барвисті,
Оksamитові братки,
Проліски, немов намисто, –
Ох і гарні ж ці квітки!
Там, в небесному просторі,
Серед безлічі планет
Ми нарвем Ісусу квітів
Й подаруємо букет!

Б. Гювенко

ДОБРІ
ПЛОДИ

2

5

НЕ МСТИТЕ
ЗА СЕБЯ

10

ДЕТИ
МАЯКА

ДОБРІ
ПЛОДИ

Якось Іванко й Катруся поїхали з батьками до бабусі в село.

Літо видалося спекотне, у місті було жарко, тому діти зраділи можливості відпочити кілька днів на природі. Дорога була далекою, у поїздки Іванко зголоднів і попросив тата зупинитися. Катруся підтримала брата, сказавши, що вона теж утомилася й хоче трохи відпочити.

— Добре, — сказали батьки, — ми зупинимося, але ненадовго.

Незабаром вони знайшли місце для зупинки й вийшли з машини на галявину, де була альтанка біля лісу. Доки батьки діставали з пакетів бутерброди, Іванко з Катрусею, наввипередки добігши до узлісся, несподівано виявили там ягоди.

— Ура! Це мої ягоди, я перший їх знайшов! — зрадів Іванко й почав зривати їх з кущів.

— Це нечесно, ми разом їх знайшли! — обурилася Катруся.

— Ні, ягоди тільки мої! Я старший за тебе й нічого тобі не дам! — рішуче заявив Іванко.

Катруся образилася й заплакала.

— Що у вас тут відбувається? — поцікавився батько, який вчасно підійшов.

— Чому Катруся плаче? — Тату, ми знайшли ягоди, а Іванко не хоче зі мною ділитися, — схлипуючи, розповіла батькові донька.

— Іванку, це правда? — запитав тато. Син винувато опустил голову.

— Навіщо ти образив сестричку?

Ти ж старший, а отже, повинен турбуватися про неї, — з докором продовжував він. — Упевнений, тобі не сподобалося б, якби з тобою так учинили.

— Добре, я поділюся з Катрусею, — півголосом сказав Іванко й розкрив свою долоньку з ягодами. — На, тримай.

Проте тато, побачивши ягоди, вигукнув:

— Ці ягоди їсти не можна!

— Чому? — здивувалися брат із сестрою.

— Тому що вони отруйні! Ви знайшли «вовчу ягуду».

Іванко з жахом кинув свою знахідку на землю, запитавши:

— Хіба гарні ягоди бувають отруйними?

— Знаєш, синку, земні плоди мені іноді нагадують учинки людей. Плоди можуть бути гарними, але зовсім не придатними для їжі. Так і наші вчинки можуть здаватися цілком хорошими, але нерідко призводять до гірких наслідків.

— Хіба так буває? — запитав Іванко.

— Звісно. Пам'ятаєш, ти минулого року малював картину для Катрусі, щоб подарувати їй на день народження? Ти хотів порадувати сестричку й дуже старався, щоб малюнок був гарним. Проте трапилося так, що Катруся випадково

знайшла малюнок раніше, бо ти забув його на видному місці. Зрештою ти розгнівався на неї, а вона заплакала. Пам'ятаєш? Хотів порадувати Катруся, а вийшло навпаки — ти засмутив її й довів до сліз. Та й сам зажурився.

— Так, пам'ятаю. Але потім я вибачився, — сказав Іванко.

— Правильно, молодці, — промовив тато, — але добро має бути добром у будь-який час і за будь-яких обставин. А не як ці ягоди — зовні гарні, а всередині гіркі й отруйні. Не забувайте про це, діти.

Тут розмову перервала мама.

— Мийте руки й швидше сідайте обідати.

За п'ятнадцять хвилин сім'я знову була в дорозі, а ще через годину машина зупинилася біля будинку бабусі в селі.

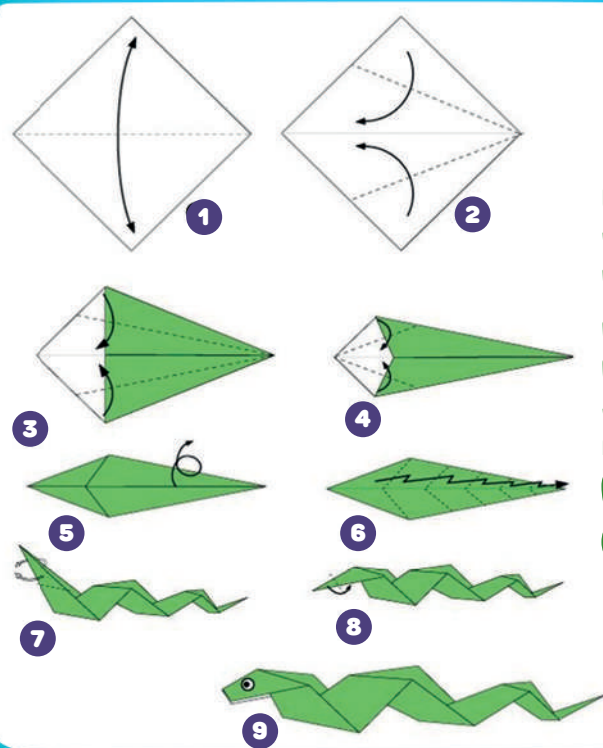
Увечері, коли вся сім'я із задоволенням ласувала спілими ягодами із саду, Іванко згадав про свою знахідку в лісі й запитав:

— Тату, а з чим можна порівняти ці смачні ягоди?

— Мабуть, із плодами Духа Святого!

— З плодами Духа?

— Так! — тато дістав із сумки свою Біблію й прочитав: — «Глід же Духа — любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра, лагідність, стриманість. Робімо добро всім» (Гал. 5:22, 23; 6:10). Нехай ваші вчинки будуть добрими плодами Духа, такими ж приємними, як ці смачні ягоди!

ОРИГАМІ

ЯКОГО ПАЗЛА БРАКУЄ
НА МАЛЮНКУ?СКІЛЬКИ ПТАХІВ
НА МАЛЮНКУ?

Ядовитые змеи

Занимаясь во дворе делами по хозяйству, женщина увидела двух ядовитых змей. С криком она побежала в дом к мужу за помощью. «Кобры! — закричала она. — У нас во дворе две кобры!» Ее муж тоже испугался. Что им делать? Что если змеи ужалят их? «Надо позвать змеелова, — предложила женщина, — он знает, что делать».

Вскоре приехал змеелов со своим помощником, и они начали поиски змей. Мужчины тщательно все осмотрели во дворе, за печкой, под крыльцом, во всех трещинах, но змеи исчезли. «Можно, мы вскроем полы в вашем доме? — спросил змеелов. — Иногда змеи прячутся там».

Как только они сняли первую доску, то заметили двух змей, потом еще одну змею, и еще одну, и еще. Змеелов и его помощник продолжили разбирать пол в доме. Когда они закончили, то насчитали там более 3500 молодых кобр, а также сотни змеиных яиц! Можете себе представить, каково это жить в доме с таким количеством ядовитых змей, даже не подозревая об этом?

Иногда в нашем сердце гнездятся незаметные для нас смертельные грехи. Порой мы даже можем и не подозревать об их существовании, но однажды они могут неожиданно «ужалить» нас. Давайте будем просить Бога, чтобы Он избавил нас от них.

Хелен
Робинсон

ЗНАЙДИ 8 ВІДМІННОСТЕЙ.

Найди на картинке все спрятанные буквы и составь из них слово - название морского животного.

РАСКРАСЬ ПО ОБРАЗЦУ.

ЯК БАРБАРА ТОНУЛА

Був час літніх канікул, і вся сім'я вирушила на озеро. Мама, тато, дядько Альберт, бабуся й Барбара орендували чудовий котедж неподалік від піщаного пляжу, про який можна було тільки мріяти. Дні були теплі та ясні, і всі були б цілком щасливі, якби лишень Барбара не завдавала всім прикрощів. Проблема полягала в тому, що вона не робила того, про що їй просили. Мабуть, вважала себе надто дорослою для того, щоб дослухатися до думки інших. Хоч насправді вона була лише маленькою дівчинкою. Якщо мама кликала її вечеряти, вона тинялася біля котеджу, доки мамі не доводилося шукати її. Звісно, це нікого не робило щасливим, особливо Барбару. Якщо мама просила доньку допомогти їй на кухні, Барбара спочатку робила те, що було приємно їй, а вже потім виконувала мамине прохання. Здавалося, їй узагалі не спадало на думку: якщо мама про щось її просить, то вона очікує, що донька негайно це виконає.

Одного пологого дня всі одягнули купальні костюми, щоб піти купатися на озеро. Усі, крім Барбари. Вона заявила, що з більшим задоволенням посидить

на березі на складаному стільчику. Коли мама, тато й дядько Альберт були готові зайти у воду, мама запропонувала:

— Пограймо спочатку з Барбарою на мілководді, а потім поплаваємо, поки вона побуде з бабусяю.

— Чудово, — погодився тато. — Барбаро, ходімо похлюпаємося!

Думає, Барбара тієї ж миті пішла у воду? Ні. Їй захотілося пограти в піску, посидіти поруч із бабусяю, робити що завгодно, тільки не те, що пропонували мама й тато.

— Ходімо, любя, — знову покликала мама. — У воді так добре, тобі сподобається.

— Ні, — відповіла Барбара. — Я хочу робити пірїжки з піску.

— Цим ти можеш зайнятися пізніше. Ходімо пограємо у воді, поки ми всі тут!

— Ні, — повторила Барбара. — Не хочу.

— Прекрасно, — сказав тато. — Нехай залишається. Пливімо.

Мама, тато й дядько Альберт дійшли до глибини, пірнули у воду й поплили. Тільки після того як вони відплили доволі далеко, Барбара вирішила, що хоче до них приєднатися.

— Мамусю, я йду, — вигукнула вона й зайшла у воду.

— Негайно повернися, — звеліла їй бабуся.

Проте Барбара не звернула на її слова ніякої уваги. Дівчинка поступово віддалялася від берега, і з кожним кроком вода підіймалася дедалі вище. Раптом мама помітила доньку.

— Повертайся назад, повертайся назад! — закричала вона.

Однак Барбара продовжувала йти вперед. Вода вже покривала її плечі.

— Повертайся негайно! — вигукнули тато й дядько Альберт.

І раптом Барбара зникла. Вона ступила в яму й зчезла під водою. Тієї ж миті мама, тато й дядько Альберт, сповнившись жаху, кинулися до місця пригоди. Бабуся теж поспішила на допомогу, не звертаючи уваги на те, що вода замочила поділ її сукні. Дядько Альберт першим дістався до того місця. Пірнувши під воду, він знайшов там Барбару й витягнув її на поверхню, після чого виніс дівчинку на берег, і всі почали по черзі розтирати й відкачувати її, доки відновилось дихання.

Після цього випадку Барбара певний час хворіла. Однак вона ніколи не забуде цей день і відтоді дала собі слово слухатися старших, не зволікаючи.

КТО ИЗОБРЕЛ ГАМАК?

Что приходит в голову при слове «гамак»? Природа, деревья неподалеку и к ним привязана конструкция, в которой можно, покачиваясь в воздухе, и поспать на природе под пение птиц, и погреться на солнышке, и книжку почитать. Интересно, а кто изобрел этот предмет тихого отдыха?

Гамак появился во влажных тропиках Южной Америки не случайно. Индейцы изобрели подвесное ложе как способ уберечься во время сна от назойливых муравьев и других насекомых. Веревки, на которых крепилось плетеное из волокон полотно, смазывали особыми отпугивающими составами. К тому же легкие гамаки было удобно переносить при кочевом образе жизни.

Известно, что первые гамаки индейцы плели из коры дерева «хамак», отсюда и название — гамак. Простота изготовления и удобство гамака были по праву оценены многими соседними народами, и к моменту прибытия Колумба в XV веке гамак успешно распространился среди индейцев всей Латинской Америки. Колумб, вернувшись в Европу из «Нового Света»,

помимо всего прочего привез с собой несколько экземпляров этих чудо-кроватей.

Первым делом полезность данного изобретения оценили моряки. Гамаки занимали минимум места, их легко было прибрать на дневной период, а главное — они помогали избавиться от морской болезни, ведь человек, который спит в гамаке, практически не ощущает качки. Гамаки стали изготавливать как из полотна на основе хлопка и льна, так и из рыболовной сети. Так гамак получил распространение в Европе.

С тех пор гамак не терял свою популярность. В середине XVIII века в Бразилии гамак становится изысканным предметом интерьера. Многие богатые плантаторы на своих фазендах вывешивают на показ роскошные полотняные гамаки, украшенные причудливыми рисунками и бахромой. Такие гамаки становятся предметом гордости, подчеркивая статус своего хозяина, ими стараются удивить других гостей бразильской знати. С тех пор Бразилия, как, впрочем, и Мексика, зарекомендовали себя как страны, производящие роскошные

модели гамаков с бахромой. Сам вид гамака при этом имеет форму кокона.

Вместе с развитием текстильной промышленности в конце XX века появляется новый вид гамаков — туристический. Его изготавливают из легкой и прочной синтетической ткани, он имеет более износостойкие характеристики по сравнению с традиционными гамаками на основе хлопка и льна. Он выглядит не так богато, как его «собратия» из Мексики и Бразилии, зато в походах и выездах на природу куда более практичен.

В наши дни также можно встретить несколько вариаций гамака. Например, его модернизируют москитной сеткой, а если еще и добавит тент, мы условно получаем палатку-гамак. Также можно встретить кресло-гамак, предназначенное для пребывания в комфортном сидячем положении. В 2016 году был придуман надувной гамак-шезлонг. Его конструкция больше походит на надувной матрас, но точно так же помогает с комфортом разместиться в горизонтальном положении на природе всего за несколько минут.

МЕКСИКАНСЬКІ КАНІКУЛИ

Розфарбуй малюнок
за цифрами.

1 ЗАВДАННЯ

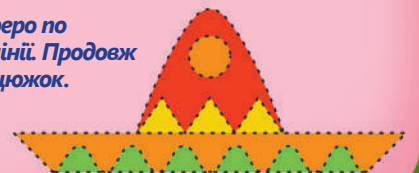
Колись давно в Мексиці жили індіанці-ацтеки. Вони були хоробрими воїнами, носили на голові прикраси з пір'я, будували міста. Правив народом імператор Монтесума. Коли король Іспанії почув про правителя такої багаті держави, то послав туди військо під командуванням Кортеса. І хоч ацтеки дружно зустріли й щедро обдарували гостей, загін Кортеса підкорив народ ацтеків і знищив їхню державу.

2 ЗАВДАННЯ

Мексиканці обов'язково мають у своєму гардеробі пончо, капелюх-сомбреро і сандалі-гуарача. Пончо – це кольорова накидка, що складається з прямокутного шматка тканини з отвором посередині. Сомбреро – це крилатий капелюх з високою тулією. Селяни носять солом'яні сомбреро, а заможні городяни – капелюхи з фетру, оксамиту. Гуарача – це сандалі на плоскій підшві з безліччю ремінців. Перші гуарача виготовляли з жорсткого листа юки і тонких мотузок. Пізніше ремінці почали робити з сириці.

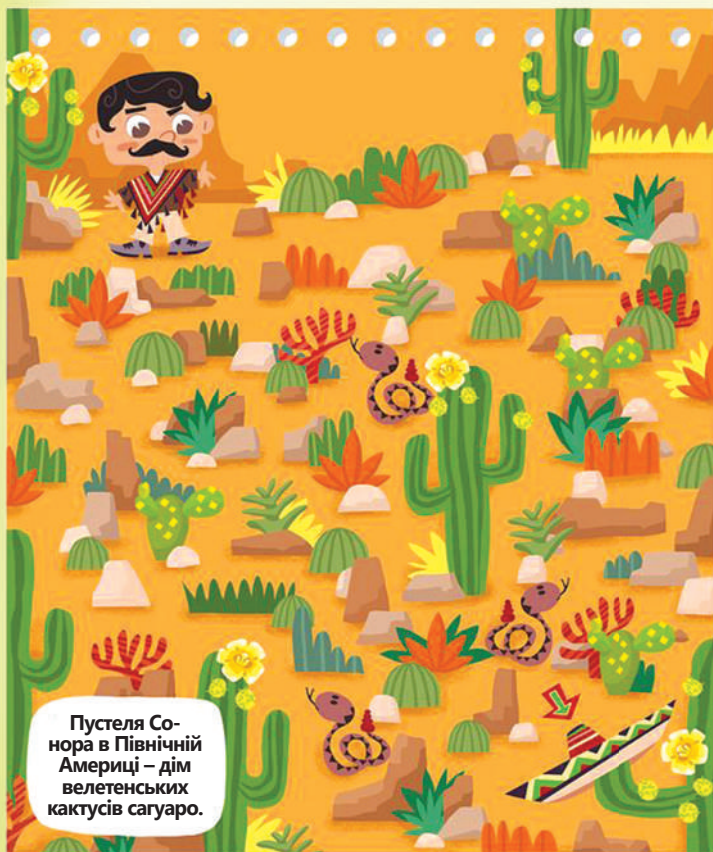
Обведи сомбреро по
пунктирній лінії. Продовж
логічний ланцюжок.

3 ЗАВДАННЯ

Як мексиканцю
повернутися за своїм
капелюхом, не зустрівши
гримучу змію на шляху?

Мексика – це «земля кактусів», адже в її пустелях їх сила-силенна. Більшість вкрита колючками – так кактуси захищаються від тварин, які хотіли б ними поласувати. Є отруйні кактуси, а є й такі, які люди їдять із задоволенням. Гігантська мексиканська пуйя живе довше за людину. А цвіте лише один раз – вкривається сотнями маленьких квіточок і вмирає. Дивовижна рослина! Завишки буває, як двоповерховий будинок.

Пустеля Со-
нора в Північній
Америці – дім
велетенських
кактусів сагуаро.

Познач **V** або **X** кожне з тверджень.

ГРА «ПРАВДА-НЕПРАВДА»

- ☐ На прапорі Мексики зображений їжак, який кусає змію.
- ☐ Скунси бувають завбільшки із зебру.
- ☐ Сомбреро – мексиканський крилатий капелюх.
- ☐ Чихуахуа – найбільший пес у світі.
- ☐ Кактуси вкриті ніжними листочками, які дуже люблять тварини.
- ☐ Улюблена страва мексиканців – гарячі маїсові коржики.
- ☐ У тарантула 10 ніг.
- ☐ Маракаси – це мексиканська страва.
- ☐ У Мексиці майже щодня відзначають якесь свято.

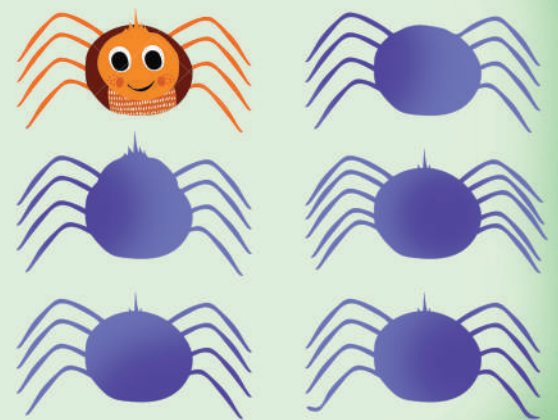
4 ЗАВДАННЯ

У Мексиці живуть скунси – чорно-білі тваринки завбільшки з кішку. У разі небезпеки скунс, розпушивши хвіст і притоптуючи лапками, наближається до ворога. Якщо той не йде, то скунс повертається до нього задом і випускає смердючу струю. Від цього тварина може осліпнути й перестати дихати певний час.

Ще тут живе супер-павук – тарантул. Мексиканський червононогий тарантул буває завбільшки з долоню. Хоч павук схожий на комаху, це не так. Павуки мають 8 ніг, а не 6, як комахи. На відміну від інших павуків, тарантул не плете павутину, а вистилає нею нірку. Щойно в павутину потрапить здобич, тарантул стрибає зверху і впирскує отруту.

А ще найменший у світі песик – це мексиканський чихуахуа. Дорослі собаки цієї породи можуть важити до 1 кг.

Знайди відповідну
тінь павука.

5 ЗАВДАННЯ

Зробімо власноруч маракаси –
мексиканський музичний
інструмент.

Мексиканці – веселий і гостинний народ. Вони люблять свята зі смачним частуванням, танцями й веселощами. У Мексиці майже щодня відзначають якесь свято.

Цікаво, що багато продуктів прийшло до нас із Мексики – помідори, арахіс, стручковий перець. А шоколад уперше з'явився завдяки ацтекам. Одна з найулюбленіших страв мексиканців – гарячі маїсові коржики.

Тобі знадобляться:

- 4 пластикові ложки;
- клейка стрічка;
- ножиці;
- 2 контейнери від «Кіндера-сюрпризу»;
- крупа.

Засип у кожен контейнер трохи крупи (можеш використати гречку або рис). Розташуй контейнер в одній ложці, зверху поклади другу й зафіксуй клейкою стрічкою (краще брати кольорову). Зроби два або три витки навколо контейнера і ще три витки на початку ручок ложок.

Готово!

**Галина
Шперлинг**

– Может, мне поговорить с ним? – предложила бабушка внуку.

– Ну, тогда я только могу посоветовать тебе довериться Господу, – сказала бабушка. – До сих пор ты рассудил сам, как решить эту проблему. А довериться Богу означает, что тебе нужно смириться и ничего не предпринимать в свою защиту. Тем более, не искать момента отомстить. Месть – это удел пораженных...

Прошла неделя. Как-то раз Артем с бабушкой пошли в лес за малиной. Идти было недалеко.

Утром на следующий день Тема встал пораньше и, помолившись Богу, пошел в лес. В этом лесу он бывал часто, поэтому дорогу знал хорошо. Ягоды мальчик собирал старательно. Артем не знал, что к Черному валу шла небольшая компания. Это был Витя, его лучший друг Сема и белобрысый Валерка. Им тоже хотелось пола-

– Я дальше не пойду, – сказал Валерка, – я себе уже нашел местечко.

– Кажется, здесь еще кто-то есть, – заметил Витя, – вон там кто-то ветками хрустит.

И вдруг этот «дядька» приподнялся на лохматых лапах и зачавкал. Мальчики побледнели. Медведь не видел

– Вы куда? – окликнул их Валера, когда они безмолвно пронеслись мимо него.

Валерка пустился вдогонку за товарищами. Вдруг Витя споткнулся и упал, ударившись ногой. От боли он

Артем уже наполнил свое ведро малиной и направился к дому, как вдруг услышал плач. Мальчик по-

Как поступить? В нерешительности мальчик переступил с ноги на ногу, и под ногой хрустнула ветка. Витя

он потупил свой взгляд и отвернулся, смутившись, что Артем застал его в таком положении. Артем понял, что

что-то случилось и Витя в беде. Разве он мог теперь думать о мести? Нет! Все его проблемы в отношениях с ребятами исходили из того, что он христианин. И теперь он должен показать на деле, что он действительно христианин. Мальчик подошел ближе и присел около Вити.

Некоторое время Витя молчал, но на его лице отражалась боль.

– Пить хочешь? – радушно предложил Артем. – На, попей, а потом что-нибудь придумаем.

жадно стал пить. А Тема уже выла-
мывал палки, чтобы наложить шину
на больную ногу. Приложив палки к

спрячу вещи под кустом и понесу
тебя на спине до дома.

– Да. А что тут такого?

Мальчик даже не ожидал, что добро, которым он оплатит за зло, принесет ему столько радости.

– С Богом нет трудностей, – смеясь, возразил Артем, – с Ним все легко.

жу здесь, а ты походи ко мне домой и расскажи все моему отцу. Пусть он придет». Артем согласился. Вскоре Витя увидел спешившего к нему

– Хороший у тебя друг, – сказал отец, когда Артем скрылся из вида. – Не бросил тебя в беде.

– Хороший у него Бог, – заметил

Витя твердо решил, что попросит Артема рассказать ему о Боге. «Может быть, его Бог и меня научит этим

прекрасным правилам», – думал он.

НАЙДИ:

- необычный надувной круг
- сладкое холодное лакомство
- ракушку

ПОСЧИТАЙ:

- всех, кто находится в воде
- кораблики
- пальмы

**ПОДУМАЙ
И РАССКАЖИ**

- кто из зверей умеет плавать?
- кто не любит купаться?

как здорово летом! можно купаться,
загорать и долго гулять на улице.
Посмотри на картинку и расскажи,
чем заняты животные.

A black and white line drawing of a mountain landscape, designed as a coloring page. The scene features rolling hills, a small lake with a bridge, a small house with a chimney, and several stylized trees. The entire drawing is divided into numerous numbered regions (1 through 6) for coloring. The numbers are distributed as follows: 1 is used for the largest areas of the hills and the sky; 2 is used for the smaller hills and the water; 3 is used for the trees and the house; 4 is used for the mountains in the background; 5 is used for the smaller hills and the water; and 6 is used for the trees and the house. The drawing is a simple line art style, suitable for children's coloring.

[illegible]

О	М	Я	С	О	Р	У	Б	У	К	А	С
П	О	Л	О	В	Н	И	К	А	С		
К	Л	О	Л	И	Д	С	Р	С	А		
Н	О	Ж	О	Л	У	К	Ы	Т	Х		
Р	Ч	К	Н	К	Х	А	Ш	Р	А		
А	Н	А	К	А	О	Л	К	Ю	Р		
Г	И	Н	А	У	В	К	А	Л	Н		
А	К	О	Б	О	К	А	Л	Я	И		
З	А	Ж	И	Т	А	Л	К	А	Ц		
М	И	К	С	Е	Р	В	А	З	А		

РАДУЖНЫЙ ТУКАН

Радужный тукан является, пожалуй, самым красивым представителем группы Ramphoslos. Его ареал обитания простирается от Южной Мексики до северной Колумбии и северо-восточной Венесуэлы. Эта довольно крупная птица – длина ее тела достигает 50-53 см, а вес – 400 граммов.

Внешний вид

Как и остальные представители семейства тукановых, радужный тукан имеет большой клюв в форме банана, который вырастает до 17 см в длину. Однако, несмотря на размеры, клюв очень легкий, так как состоит не из цельной кости и имеет внутри пустоты.

Перья на спине, брюхе, а также на верхней части крыльев имеют матовый черный окрас, а верхняя часть шеи черная с красным отливом. Грудь и щеки радужного тукана окрашены в лимонно-желтый цвет, подхвостье же ярко-красное. Его клюв, из-за которого птица и получила свое название, на две трети от основания зеленый, с оранжевой полосой сбоку. Оставшаяся треть клюва имеет красный цвет с крапчатостью голубого в нижней части. Пестрая раскраска позволяет птицам маскироваться в джунглях. Самцы и самки абсолютно идентичны по расцветке, но мужские особи немного крупнее.

Образ жизни

У радужного тукана короткие и широкие крылья, что позволяет ему хорошо маневрировать в кронах деревьев. Траектория полета птицы похожа на синусоиду: сначала следует подъем вверх, потом парение вниз. Совершать долгие перелеты радужный тукан не может и вообще предпочитает передвигаться по деревьям, проворно перепрыгивая с ветки на ветку.

Живут радужные туканы группами по 6-10 особей. Ночуют они в дуплах, и ввиду не большого размера жилищ туканы выработали необычный способ размещения в них. Птицы плотно прижимаются друг к другу, после чего подворачивают свой громоздкий клюв под крыло соседа, что экономит место и позволяет уместиться всем особям.

Питание

Главной составляющей рациона птицы являются фрукты, но при случае тукан не откажется полакомиться насекомыми, древесными лягушками, яйцами и даже птенцами других птиц. Большую часть корма тукан находит высоко в кронах деревьев и на землю спускается очень редко. Интересно, что плоды и ягоды птица заглатывает целиком, поэтому их семена не повреждаются и, выходя вместе с испражнениями тукана, дают жизнь новым растениям.

Размножение

Свои гнезда этот вид семейства тукановых устраивает в естественных или выдолбленных другими птицами дуплах. Радужные туканы образуют постоянные пары. Самка откладывает от 2 до 4 белых яиц, из которых через 20 дней вылупляются птенцы. За год одна пара может вырастить до трех выводков. Забота о новорожденных распределяется поровну между родителями, которые по очереди высидывают, а затем в течение 8-9 недель кормят птенцов, пока те не научатся летать и добывать пищу самостоятельно.

ТУКАН ІЗ ПЛАСТИЛІНУ

Тобі знадобляться:

- пластилін чорного, білого, помаранчевого, жовтого, блакитного й коричневого кольорів;
- пластиковий інструмент.

1

Розімни чорний пластилін і скатай деталь, що за формою нагадуватиме перепелине яйце. Розгладь заготовку.

2

Зроби з білого пластиліну «млинець». Приклей цей «млинець» у верхній частині чорного яйця. У такий спосіб ти позначиш голову, а отже, передню частину пташки.

3

Візьми 2 дуже маленькі блакитні приплюснуті кружечки й прикріпи їх ближче до верхньої частини з обох боків, на стикові білої й чорної деталей. У тукана має бути доволі великий дзьоб. Візьми для його ліпки жовтий і помаранчевий пластилін. Спочатку зроби жовту заготовку, витягуючи дзьоб і опускаючи передню частину донизу. Потім зверху розмасти пальцями помаранчевий пластилін. На кінчик дзьоба прикріпи чорну крапельку.

4

Скріпи окремо зіплеваний дзьоб з білою зоною. Зверху наклеї трохи чорного пластиліну. На блакитні кружечки приклей жовтий пластилін з чорними зіницями. Щоб зробити заготовки для крил і хвоста, візьми ще трохи чорного пластиліну. Виготов продовгуваті деталі й одну трикутну.

5

З'єднай усі частини. Краще зробити крила та хвіст не дуже великими порівняно з тулубом, щоб пташка мала загальом трохи непропорційний вигляд. Утім, так ми покажемо справжню фігурку тукана.

6

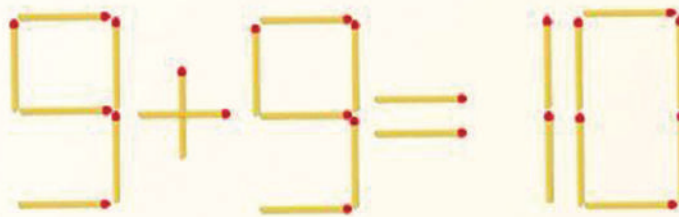

Останній етап роботи – створення лапок і гілочки, на якій сидітиме птах. Лапки зроби з дуже тонких коричневих «ковбасок», а гілочку – із товстішої «ковбаски». Посади тукана лапками на гілку, щоб завершити фігурку. Готово!

В этой стаеке есть два голубя-близнеца. Можешь их найти?

ПЕРЕЛОЖИ 2 СПИЧКИ ТАК, ЧТОБЫ РАВЕНСТВО СТАЛО ВЕРНЫМ.

ЯКА ПРАВИЛЬНА ВІДПОВІДЬ?

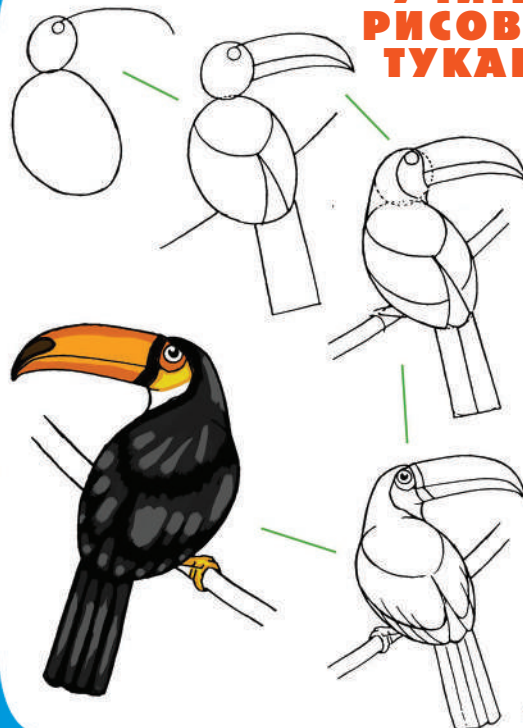
$$3 \text{ (pugs)} + 3 \text{ (pugs)} + 3 \text{ (pugs)} = 60$$

$$3 \text{ (pugs)} + 2 \text{ (toucans)} + 2 \text{ (toucans)} = 50$$

$$2 \text{ (toucans)} - 1 \text{ (fox)} = 10$$

$$1 \text{ (fox)} + 1 \text{ (pug)} + 1 \text{ (toucan)} = ???$$

УЧИМСЯ
РИСОВАТЬ
ТУКАНА.

РАСШИФРУЙ БИБЛЕЙСКИЙ СТИХ И ЗАПИШИ ЕГО.

« 10 2 16 5 16 2 18 16 23 16 20 15 16

5 1 32 27 6 4 16 13 32 2 10 20

» (2 Кор. 9:7)

2 16 4

А-1; Б-2; В-3; Г-4; Д-5; Е-6; Ё-7;
Ж-8; З-9; И-10; Й-11; К-12; Л-13;
М-14; Н-15; О-16; П-17; Р-18; С-19;
Т-20; У-21; Ф-22; Х-23; Ц-24;
Ч-25; Ш-26; Щ-27; Ъ-28; Ы-29;
Ь-30; Э-31; Ю-32; Я-33.

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

ЗАПОЛНИ СЛОВАМИ
ДВА КРОССВОРДА.
В ОДНОМ ИЗ НИХ
ДОЛЖНЫ БЫТЬ
ТОЛЬКО ФРУКТЫ, В
ДРУГОМ - ОВОЩИ.
КАРТИНКИ ТЕБЕ
ПОМОГУТ.

ДАР БІДНОЇ ВДОВИ

Ісус сидів з учнями в храмі, спостерігаючи за тим, як люди приносять пожертви. У той час люди приносили свої дари до храму й клали їх у скарбницю.

У Єрусалимі жило багато заможних людей. Вони мешкали в розкішних будинках, носили ошатний одяг, у них було багато їжі. Після того як ці люди оплачували витрати на утримання будинку, одяг, чудову їжу, вони брали відкладені гроші для храму. Вони одягали найкращий одяг і вирушали до храму лише тоді, коли там збиралося найбільше народу. Озирнувшись і переконавшись, що люди дивляться на них, вони опускали гроші в скарбницю. Багатим подобалося, коли люди оберталися, щоб подивитися, хто ж це поклав стільки грошей у скарбницю. Вони сподівалися почути шепіт: «Ти бачив, як багато поклав той чоловік? Це справді багата й щедра людина».

Ісус бачив цих людей, які приносили такі жертви в храм. Також Ісусу було відомо, що ці люди приносили в храм те, що залишалося після всіх покупок, які вони хотіли й робили для себе. Він знав, що вони не віддають

останнього. Вони не голодували й не відмовляли собі в розкішному одязі. Згодом Ісус помітив біля скарбниці жінку. Вона була дуже скромно вдягнена. Христос знав, що її чоловік помер і вона вдова. Багато разів вона приходила сюди голодною. У неї не було нового одягу.

Жінка почекала, доки багаті покладуть гроші в скарбницю. Потім озирнулася, щоб подивитися, чи бачить її хто-небудь. Переконавшись, що на неї ніхто не дивиться, жінка опустила дві дрібні монети й поспішила геть. Однак Ісус помітив її. Він бачив ті крихітні монетки, які вона пожертвувала, і сказав учням: «Ця бідна вдова більше за всіх поклала. Інші давали, знаючи, що в них є все необхідне. А ця жінка поклала все, що мала».

«Усе, що мала!» У неї не залишалося грошей, щоб купити хліба на вечерю, але вона не бентежилася. Коли жінка почула слова Ісуса, її очі наповнилися сльозами радості. І хоч приношення цієї вдови було зовсім мізерним, вона принесла найбільше за всіх, бо віддала з радістю й любов'ю до Бога.

МАШЕНЬКИНЫ «ДВЕ ЛЕПТЫ»

Светлана
Антонова

Машенька очень ждала этого дня. Ее черные, как бусинки, глаза светились от счастья. Она целый месяц копила деньги на куклу. Маша экономила те деньги, которые ей давали родители на карманные расходы. Ее родители были небогатыми людьми, поэтому они могли позволить подарок Машеньке только на День рождения или Новый год. Обычно это были нужные вещи, например, сапоги или куртка. А Машеньке так хотелось куклу Барби – она такая красивая! Мама успокаивала ее, говоря: «Машенька, ты сама, как куколка, даже лучше! Ни у кого нет таких красивых волос шоколадного цвета, как у тебя». Но дочка не унималась: «Мамочка, вот у тебя есть я, а у меня даже куколочки Барби нет».

Однажды в новом магазине игрушек Маша увидела куклу своей мечты: с белыми длинными волосами и в свадебном платье. Ах, как ей хотелось с ней поиграть. Она уже представляла, как будет делать ей разные прически, что она назовет ее Каринкой. Но у родителей не было денег на такую покупку. Маша загрустила. Но через минуту радостно подпрыгнула и сказала:

– Подожди меня, Кариночка, я приду за тобой через месяц.

Маша решила откладывать на покупку куклы половину своих карманных денег. Об этой затее она рассказала только Иисусу. В молитве она попросила Его, чтобы Он помог ей.

И вот наступил вечер, когда в копилке у Маши оказалась необходимая сумма денег. Как непросто было их собирать! Сколько раз Маше хотелось купить конфет, но она – молодец – выдержала! Девочка переложила монеты в кошелек.

На следующее утро Маша встала рано. Это был пре-

красный солнечный выходной день, в который она с родителями ходила в церковь. Но сегодня девочка думала только о том, как на следующий день она пойдет в магазин и купит свою милую Кариночку. Даже кошелек с деньгами Маша взяла с собой на богослужение.

Маше нравилось ходить в церковь, потому что здесь она чувствовала себя как дома, ей все было рады. Особенно ей нравились детские библейские уроки, где она узнавала многое о Боге. Но в этот день Маша никак не могла усидеть спокойно на богослужении. Она время от времени проверяла в сумочке свой кошелек и представляла Карину у себя в руках. Мысли не давали ей покоя. Мама сделала ей замечание, и Маша решила немного отвлечься и послушать, что говорит проповедник.

Пастор рассказывал о Судане, стране, которая находится на северо-востоке Африки. В Судане идет война, многие люди голодают. Христиан там преследуют и даже убивают за веру. Но многие из них предпочитают умереть, чем отречься от Христа. Пастор рассказал, что все верующие могут помочь Южному Судану, отправив туда глазного хирурга, который необходим слепым детям. Там будет организован полевой госпиталь, и за 10 дней можно будет прооперировать более 200 человек, большинство из которых снова смогут видеть. «Мы можем с вами помочь людям, которые только цветом кожи отличаются от нас, – сказал проповедник.

Маша представила этих несчастных слепых детей. У многих нет родителей, пищи на каждый день, не говоря о какой-то кукле. Проповедник прочитал стих из Библии, где Христос говорит о вдове, которая положила две лепты в сокровищницу храма: «Истинно говорю вам, что эта бедная вдова больше всех положила; ибо все те от избытка своего положили в дар Богу, а она от скудости своей положила все пропитание свое, какое имела».

Еще Маша вспомнила слова, которые сказал Иисус: «Возлюби ближнего своего, как самого себя». Со слезами на глазах, но с твердым решением в сердце она положила все деньги из своего кошелька в корзинку, на которой было написано «Пожертвования для Южного Судана». Мама и папа с удивлением смотрели на нее. Позже девочка все рассказала родителям. Отец ее похвалил и сказал:

– Машенька, твои две лепты особенно дороги Господу, так как ты пожертвовала от всего сердца, самое дорогое, что было у тебя на данный момент. Твою жертву Господь принял и преумножит для Своего дела.

Это случилось за месяц до Дня рождения Маши. А на День рождения всем детям в церкви дарили подарки. Как вы думаете, что лежало в Машенькиной коробке? Кукла Барби! И намного лучше, чем та, которая была на витрине. О, как была счастлива Машенька! Но больше она радовалась тому, что какая-то чернокожая девочка из Судана благодаря ее «двум лептам» снова увидит этот разноцветный и прекрасный мир! И Маша от всего сердца поблагодарила Того, Кто знает нужды и желания каждого ребенка на Земле.

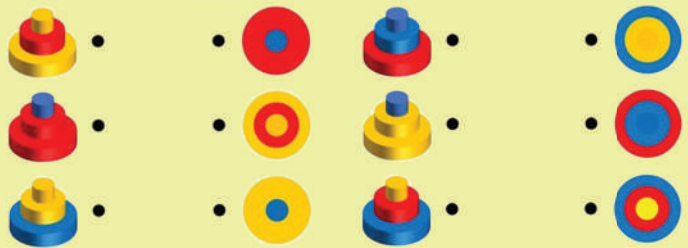
ПОЛІЧИ.

Допоможи ведмедику зібрати всю малину й покласти ягоди в кошик.

З'єднай пірамідки з їхнім виглядом згори.

ЩО НЕ ТАК НА МАЛЮНКУ?

Оксана Борсукова

Сьогодні у Вікі День народження. Зранку дівчинка прокинулася в піднесеному настрої, адже сьогодні до неї придуть її друзі. Уже готові святкові конкурси, залишилися лише деякі приготування до столу. Дообідній час тягнувся довго, але нарешті завітала весела компанія друзів Вікі: Микита, Вадим і Лоліта.

— Хепі бьоздей ту ю... Ми вітаєм тебе... — радісно співали всі.

Із зашарілими щічками приймала Віка вітання та подарунки. Потім на всіх чекав святковий стіл, за яким друзі відгадували цікаві загадки й виконували завдання, які приготували Віка з мамою; а в перервах між прийомами їжі іменинниця проводила захопливі конкурси. Наприкінці святкової трапези на всіх чекав торт із сюрпризом. Віка та її мама цілий вечір прикрашали його, задіявши увесь свій творчий потенціал. І ось нарешті сюрприз на столі. Віка таємниче підіймає кришку, усі затамовують подих, і... Очі Віки округлилися, кришка випала з рук на підлогу. Зі сльозами дівчинка вигукнула:

— Який жах! — і стрімголов кинулася в сусідню кімнату.

На торті замість шедевра була якась мазанина. Менший братик Віки — Іллюша — швидко заліз під стіл. Усім стало все зрозуміло. Тоді Вадим витягнув винуватця з-під столу, посадив біля себе й діловито сказав:

— Розповідай...

Хлопчик розгублено залепетав:

— Я хотів трохи підправити малюнок, мені не вдалося, зірки попадали... Я хотів їх на місце повісити, тоді вежа почала валитися, тоді я зробив, тоді я зробив...

— Мінне поле, — підсумував Микита.

— Хіба нам не вистачить розуму виправити ситуацію? — втрутилася Лоліта.

— Що ти пропонуєш? — поцікавився Вадим.

— Насамперед треба заспокоїти Віку. Піді й попроси її не виходити з кімнати, бо на неї чекає

сюрприз. А ти, Іллюшо, покажи нам, де знайти все приладдя для оформлення торта.

— Слухаюся! — з радістю відгукнувся братик Віки й стрімголов побіг на кухню.

За хвилину на святковому столі розпочалася нова серія творчого процесу. Незабаром розпач Віки перемогла цікавість. І вона з нетерпінням вигукнула зі своєї кімнати:

— Ще довго мені тут сидіти?

— Ще трішки, — відгукнулися хором винахідники. Незабаром спільна праця була завершена.

— А тепер виходь, — звеліла Лоліта.

І під радісні оплески друзів іменинниця підійшла до столу. Її здивуванню не було меж. Віка знайшла в телефоні фото вечірнього торта й показала друзям.

— Добре, що я здогадалася сфотографувати торт. Хоч побачите, яким він був.

— О, це шедевр № 1, — зауважив Вадим.

— А це шедевр № 2, — весело вигукнула Віка. — І, на мій погляд, він навіть став цікавішим.

— Не забудьте і його зафіксувати в пам'яті, — підказав Микита.

І вмить у всіх увімкнулися фотокамери на тelfонах. Коли вже всі радісно куштували торт, Віка урочисто промовила:

— Ніколи в житті не їла такого чудового торта з такими прекрасними друзями!

А найбільше за всіх сявав від радості Іллюша. Друзі Віки так просто допомогли йому вийти з такої халепи. Для нього іменинний торт, певне, був ще кращим.

Дорогі діти! У житті з нами часто трапляються різні неприємні ситуації, але коли поруч друзі, котрі готові підтримати, допомогти й підняти настрій, будь-які негаразди можуть обернутися на веселі пригоди. Не даремно в Біблії записані слова мудрого Соломона: «Радісне серце лице веселить, а при смутку сердечному дух приголомшений» (Прий. 15:13).

АРБУЗНЫЙ ТОРТ

Этот необычный тортик не только вкусный, но и полезный!

ТЕБЕ ПОНАДОБЯТСЯ:

- продолговатый арбуз (желательно без косточек);
- голубика;
- кокосовая стружка;
- нож;
- деревянные шпажки;
- формочка для выпекания;
- помощь родителей.

1 Вместе с родителями разрежь арбуз на три толстых кольца. Вырежи мякоть, удалив кожуру.

2 Выложи на блюдо кольца в виде торта, выкладывая их от большего к меньшему.

3 Бортики каждого яруса посыпь кокосовой стружкой и укрась ягодами.

4 Из остатков арбузной мякоти вырежи звездочки с помощью формы для выпекания.

5 Нанижи фигурки на шпажки и воткни в верхний ярус тортика. Готово!

Веселый English

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

AT THE RAILWAY STATION НА ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНОМ ВОКЗАЛЕ

indicator board
[индикейтэ:
бо:д] – табло

ticket [тйкйт] – билет (single
ticket – билет в один конец,
return ticket – обратный билет)

booking/ticket office
[букин:/тйкйт офис] –
касса

arriving [эрайвин'] –
прибытие

carriage
[кэридж] –
вагон

clock [клок] –
часы

porter [пó:тэ:] –
проводник

departure
[дэпá:че] –
отправление

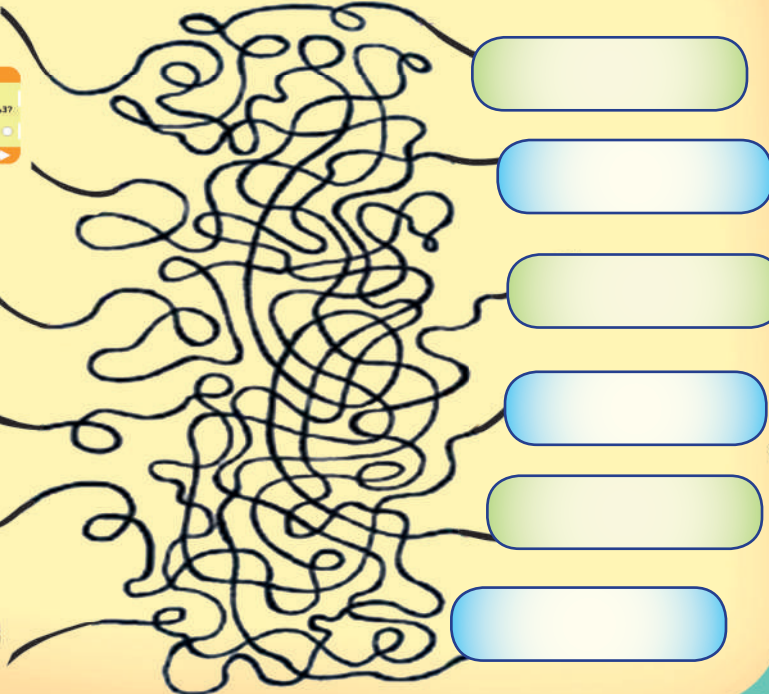
train [трэйн] –
поезд

platform
[плэ́тфо:m] –
платформа

railway tracks [рэйлвэй трэкс] –
железнодорожные пути

Do the maze and write down the words. Распутай
нити и впиши в окошки необходимые слова.

TASK 2

TASK 3

Look at the ticket and answer the questions. Внимательно посмотри на билет и ответь на вопросы, вписав необходимые фрагменты.

from Manchester. to Liverpool. 10 July 2014.
an adult's ticket. £16.50.

UK TRAINS

CLASS	TICKET TYPE	PASSENGER TYPE
STD	SINGLE	ADULT
DATE VALID	TICKET NUMBER	
10 JULY 2014	20124444122637	
FROM	TO	
MANCHESTER	LIVERPOOL	
PRICE	£16.50	

- The train is going _____.
- The train is leaving _____.
- This is _____.
- This train ticket costs _____.
- The date on this ticket is _____.

TASK 5

Look at the picture. Are the sentences below TRUE or FALSE? Внимательно посмотри на картинку, прочитай утверждения и ответь – ПРАВИЛЬНО или НЕПРАВИЛЬНО.

1. It is a beautiful hot summer's morning.	TRUE	FALSE
2. Two hikers are looking at a map.	TRUE	FALSE
3. Pets are not allowed anywhere in the train station.	TRUE	FALSE
4. A man is riding a horse.	TRUE	FALSE
5. It snowed heavily the night before.	TRUE	FALSE
6. A little boy is reading a magazine.	TRUE	FALSE
7. This station is for northbound trains.	TRUE	FALSE
8. It is so cold, a father and son are sharing a woollen scarf.	TRUE	FALSE
9. The train master is wearing a very heavy warm coat.	TRUE	FALSE
10. There are four cars in the car park of this station.	TRUE	FALSE

TASK 4

Search the words.
Найди необходимые слова. Если некоторые из них тебе не знакомы, проведи небольшое исследование: загляни в словарь и узнай их значения.

E L P O E P R T I N C
E A R O T C U D N O C
V E T U O R O N N I S
I E R S T O W C A T D
R G A E F A O T T A E
R A C A I U I E S M P
A G K T R H K P I R A
L G S S C C O T N O R
I U E N I H C A M F T
A L E T S S K C A N S
M B U I L D I N G I O

ARRIVE
BENCH
BUILDING
CONCOURSE

DEPART
FOOD
INFORMATION
LUGGAGE
MACHINE

MAIL
PEOPLE
ROUTE
SEATS
SHOPS

SNACKS
TICKET
TIME
TRACKS
WAIT

На далекому скалистому березі стояв маяк. Кожну ніч його ослепливо-яскравий луч світла пробивався крізь кромешну темноту над прибережними водами, попереджаючи, що внизу притаилися скальки. Благодаря цьому лучу кораблі, пропливавши мимо, могли безпечно дійти до гавані. Коли капітани бачили світ, вони знали, що все добре. Зимой і літом горів світ на маяку. В довгі темні ночі цей світ ніколи не гас.

Здесь, на маяку, жила сім'я: чоловік з жінкою і двоє їх дітей, Пол і Рене. Життя їх протекло тихо і було незвичайним: вдома служила висока, тесна вежа, а головною обов'язком було стежити за тим, щоб ніччю ні на мить не погас прожектор.

Одного вечора батько, як звичайно, піднявся по вузькій лінійці, щоб увімкнути прожектор. Але через кілька хвилин він спустився вниз, і в нього був нездоровий вигляд.

"Кажеться, я захворів", – сказав він, опускаючись в крісло. Мама підбігла до нього в сильному занепокоєнні. Було ясно, що він серйозно хворий. В один момент всіх охопила тривога, діти розв'язано спостерігали за процесом. Спустя деякий час, коли батько вже лежав в ліжку, Пол запитав: "Мама, а як же бути з прожектором?"

"Іди і подивись", – відповіла мама, – я не можу зараз піднятися вгору".

Діти тихо вийшли з кімнати і стали підніматися по темній, холодній лінійці.

Наступила ніч. Надвигався шторм, місяць ховався за темними хмарами. Внизу величезні хвилі розбивалися про скальки. Світ горів, але щось було не так. Море було темним, луч прожектора освітлював лише землю, не досягаючи води.

– Рене! – кричав Пол. – Луч слабкий, кораблі не побачать його! Що нам робити?"

– Можеш ти увімкнути машину? – запитала Рене.

– Я спробую, – відповів Пол.

Пол багато раз бачив, як це робив батько, і думав, що у нього вийде. Але швидко зрозумів, що з ма-

шиною щось сталося. Ймовірно, якась деталь вийшла з ладу, і він не міг увімкнути механізм.

– Що ж нам робити? – вигукнула Рене.

– Тут величезне ручне колесо, – сказав Пол.

– Але ти ж не зможеш його повернути!"

– Давай спробуємо разом, – запропонував Пол. – Не забувай, Рене, ми – діти маяка.

– Я допоможу тобі! – відповіла Рене.

Ухватившись за величезне колесо, діти намагалися повернути його. І їм вдалося! Як вони раділи, коли тепер кораблі могли бачити світ!

Час за часом вони продовжували крутити колесо. Ні одна ніч раніше не казалася їм такою довгою. Руки втомлювалися, долоні кровоточили. Хвилини здавалися годинами, а години – днями. Діти виснажилися і плакали від безсилля. Але навколо маяка бушувало море і не стихав шторм. Там, внизу, лежав хворий батько, мама доглядала за ним. А діти маяка все крутили, крутили колесо. Нарешті вже повністю виснажені, вони помітили світлу смугу на сході – настало ранок, і можна закінчити роботу.

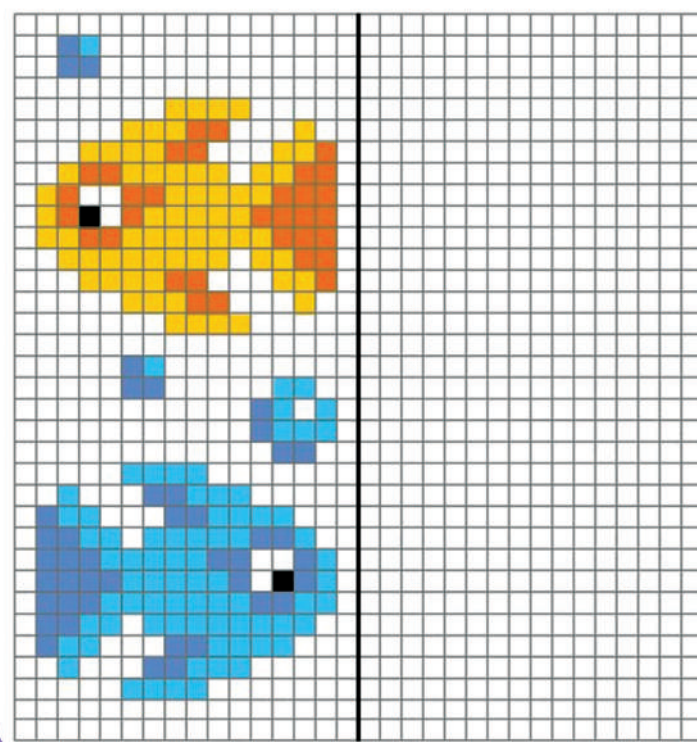
Капітани в ту ніч бачили світ маяка і дякували Богу за це, але вони не знали, що в цей час траплялося на маяку, і не підозрювали про героїзм двох маленьких дітей, які виконали свій обов'язок.

Бог хоче, щоб так же, як Пол і Рене дарували людям світ в цю темну, темну ніч, кожне дитя несло світ Божою любов'ю в цьому темному, занепокоєному світі. Чим більше темнота навколо нас, тим яскравіше ми повинні світити. Чим сильніше шторм, тим більш стійкими ми повинні бути. Нічого не повинно поколювати нас. Навколо нас багато людей, яких, подобно кораблям в морі, несуть бурні життєві хвилі, і вони потребують в нашій допомозі і дружбі. І тому ми, діти маяка, повинні яскраво світити в темноті.

ЗНАЙДИ 12 ВІДМІННОСТЕЙ.

ВІДТВОРИ МАЛЮНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

З'єднай послідовно крапки й розфарбуй малюнок за зразком.

ЮНІЙ ДОСЛІДНИК

Різнокольорові мурахи

Учений і фотограф-любитель Мухаммед Бабу зробив ці фотографії в себе в саду. Ідею підказала йому дружина, Самім, яка одного разу показала йому мурах, що напившись розлитого молока. Черевця мурах після молочної вечері стали білі! Мухаммед змішав цукор, воду й харчовий барвник і залишив у саду солодкі різнокольорові краплі. Результат ви бачите самі! Дивовижно, чи не так?

Повторимо?

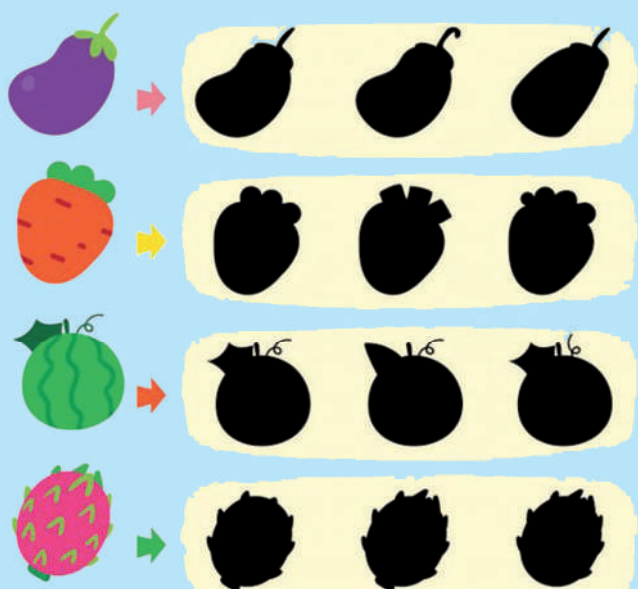
Тобі знадобляться:

- 2 склянки;
- кип'ячена вода;
- цукор у кубиках;
- харчові барвники;
- піпетка;
- 2 кришки від пляшок.

Хід роботи. У кожну склянку покласти по 3 кубики цукру й залити їх гарячою кип'яченою водою. Розмішати до повного розчинення цукру. Додати у склянки по 1-2 краплі харчових барвників різного кольору. Залиш, нехай охолоне. Піпеткою набери розчин, краплини на кришку – і гайда на вулицю пригощати комах!

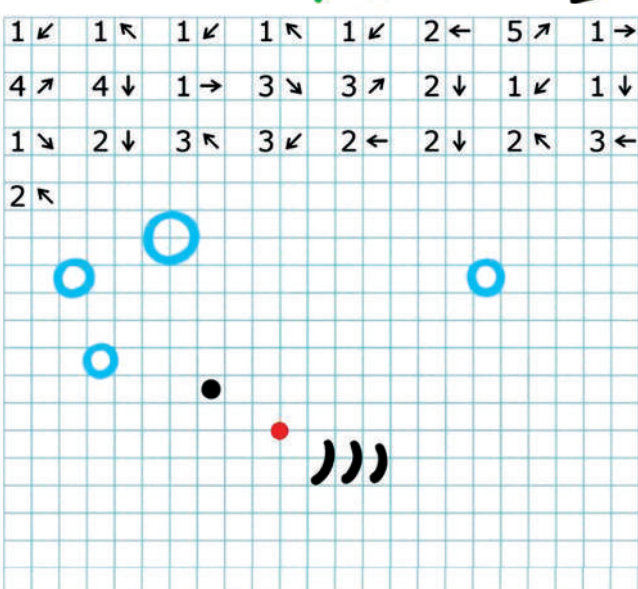
Підбери відповідну тінь.

ЩО ЗАЙВЕ В КОЖНОМУ РЯДКУ?

Акула

В одной бедной деревушке родился на свет мальчик. Он проводил свои дни бессмысленно и монотонно, так же, как и остальные обитатели этой угасающей деревушки. И в одну прекрасную ночь ему приснилось море. Ни один из жителей деревни ни разу не видел моря, поэтому никто не смог подтвердить, что где-то в мире существует такая бескрайняя вода.

А когда юноша заявил, что собирается отправиться на поиски моря, все посчитали его чудачком. Но он пустился в путь и долго странствовал, пока не оказался на развилке дорог. Здесь он выбрал ту дорогу, которая вела прямо, и через несколько дней добрался до поселка, жители которого вели спокойную, обеспеченную жизнь. Когда юноша сообщил им, что странствует, мечтая найти море, они начали убеждать его, что он зря тратит время и лучше будет ему остаться в этом селе и жить так же счастливо, как и все.

Несколько лет молодой человек жил в достатке. Но однажды ночью

ему опять приснилось море, и он вспомнил о своей несбывшейся мечте. Юноша решил покинуть поселок и вновь отправиться в путь. Попрощавшись со всеми, он вернулся на развилку и на этот раз пошел в другом направлении. Шел он долго, пока не дошел до большого города. Восхитился его гомоном и пестротой и решил остаться там. Учился, работал и со временем совсем забыл о цели своего путешествия.

Однако через несколько лет он опять увидел во сне море и подумал, что если не исполнит мечту своей юности, то впустую растратит жизнь. Поэтому он опять вернулся на развилку и выбрал третью дорогу, которая привела его в лес. На небольшой полянке юноша увидел избушку, а возле нее прекрасную женщину, которая развешивала белье.

Вскоре они поженились. Много лет прожили счастливо, вырастили детей, но однажды нашему герою, который уже состарился, опять приснился сон о море. И он оставил все, с чем был

связан много лет, вернулся на развилку и пустился в путь последней, доселе неизвестной ему тропой, очень крутой и каменистой. Он шел с трудом и стал опасаться, что вскоре совсем выбьется из сил.

Оказавшись у подножия большой горы, старик решил подняться на нее в надежде хотя бы издали увидеть море из своих снов. Через несколько часов на исходе сил он добрался до вершины горы. Перед ним раскинулись необозримые просторы: старик увидел развилку дорог и село, в котором жители вели благополучную жизнь, и большой город, и избушку, в которой провел много счастливых лет. А вдали, на горизонте, увидел бескрайнее море.

Растроганный старик сквозь слезы сожаления заметил, что все дороги, по которым он шел, вели к морю, но только ни одну из них он не прошел до конца...

МЕРТВЕ МОРЕ

Чи хотілося б тобі полежати на воді, не занурюючись у неї? Це можливо, якщо ти потрапиш на Мертве море. Це величезне озеро, на поверхні якого можна лежати й читати книгу, не ризикуючи намоочити її.

Яку таємницю приховує Мертве море, чому воно виштовхує предмети, не даючи їм зануритися? Секрет полягає у високій концентрації солі – вона в десять разів вища, ніж в океанській воді. Від такої солоності вода стає щільною й дає змогу лежати на поверхні, майже не занурюючись.

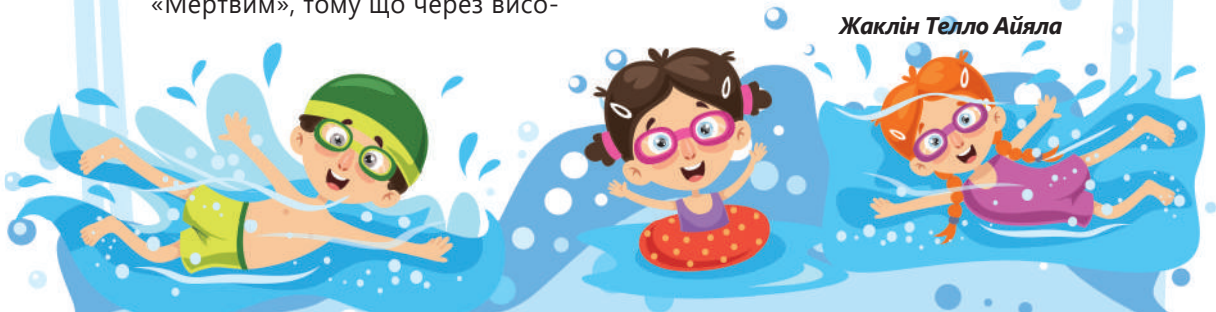
Відоме озеро розташоване між Ізраїлем, Палестинською автономією і Йорданією, на 430 метрів нижче рівня моря. Це найнижче місце земної поверхні. Його глибина сягає понад 300 метрів, це найглибше із солоних озер. У нього впадає річка Йордан, а з нього нічого не витікає. Отож вода поступово ставала дедалі солонішою, доки озеро не стало таким, як тепер. Озеро назване «Мертвим», тому що через висо-

ку солоність жодна жива істота, за винятком деяких мікроорганізмів, не може в ньому вижити.

Будь обережний: ти теж можеш перетворитися на «мертве море». Якщо тобі подобається отримувати, але не до вподоби віддавати, то ти ризикуєш сповнитися «солі», яка вбиває все живе.

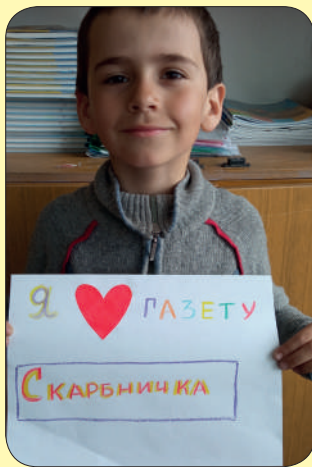
Як ти вважаєш, чи багато речей тобі потрібно, щоб бути щасливим? Замислись: можливо, у тебе є все необхідне для життя, але ти дивишся рекламні ролики й хочеш дедалі більше? Накопичувати речі – це як накопичувати сіль у воді. Ті, хто живе накопиченням, забувають, яке це задоволення – ділитися. Вони стають, як Мертве море, у якому ніхто не живе. Озирнись. Чи накопичуєш ти отримані благословення, не віддаючи? Зараз слушний момент, щоб почистити «склади із сілля». Поділися тим, що маєш, доки не перетворився на «мертве море».

Жаклін Телло Айяла

Аліна Стадник

Вова Дідковський

Діма Глибишин

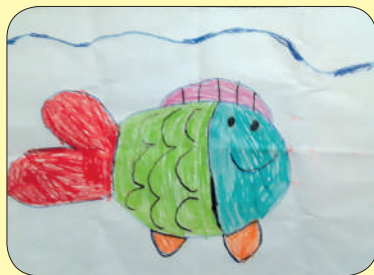
Іванна Степанюк

Квітана Бигар

Катерина Роздован

Аліна Літвін

Віка Кот

Еріка Колош

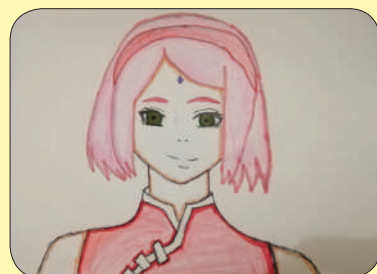
Надя Кот

Роман Дусь

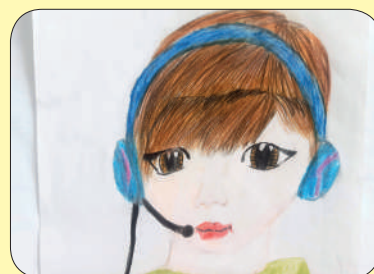
Валерія Чупіна

Дарина Мельник

Ліда Кот

Полліанна Колош

Вероніка Дусь

Бог по-прежнему творит чудеса. Настоящие ангелы живут прямо среди нас. Иногда они принимают человеческий облик – как правило, чтобы ответить на отчаянную молитву. Подумайте только: полицейские прибывают в нужный момент, а затем бесследно исчезают. Уютный дом на опасном пути пропадает после отбытия путника. Водитель автомобиля предлагает подвезти домой в зимнюю ночь, а затем бесследно исчезает. Враждебная банда байкеров в страхе бежит, видя то, что не доступно взгляду того, кого они преследуют. Эти реальные истории – не просто занимательные рассказы. Их цель – обновить и укрепить вашу веру. Ведь ангел Господень все еще «ополчается вокруг боящихся Его и избавляет их» (Пс. 33:8).

BOOKSON
Інтернет-книгарня

**ХРИСТИЯНСЬКІ
КНИГИ** для всієї сім'ї

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО -
ОТРИМУЙ ШВИДКО

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

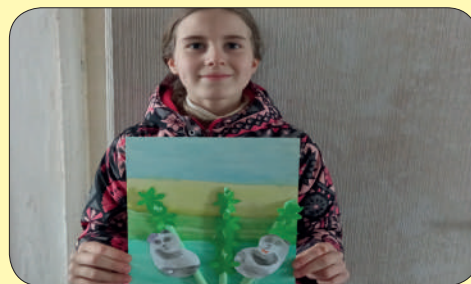

**МАЛЮНКИ
ЧИТАЧІВ**

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо,
ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному
боці кожного малюнка).

Аня Добрянська

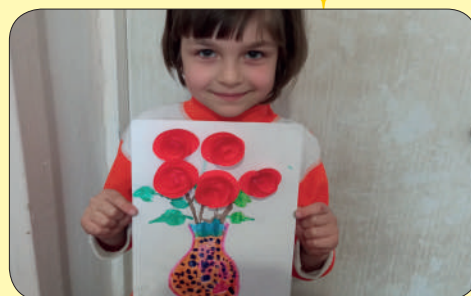
Віка Смаровоз

Ангеліна Коренюк

Вероніка Любченко

Марина Степанюк

Яна Мартинюк

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на роз-
виток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою
право редагувати і скорочу-
вати тексти.

Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише
на сторінках газети.